

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Zuzanou Bystřickou v právní věci žalobkyně: **nezl. S. Š.**, nar., e.č., zastoupena zákonnou zástupkyní L. Š., nar., obě státní příslušnost Ukrajina, t.č. pobytem v ČR, zastoupena JUDr. Jiřím Burešem, advokátem se sídlem Dukelských hrdinů 471/29, 170 00 Praha, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra České republiky**, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu ze dne 8.4.2015 , č.j. OAM-669/ZA-ZA05-K01-2014,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

Nezletilá žalobkyně se narodila dne 11. 6. 2014 v České republice. Je státní příslušnicí Ukrajiny, stejně jako její matka, L. H. rozená Š., která v řízení vystupuje jako zákonná zástupkyně nezletilé žalobkyně. Žádost o udělení mezinárodní ochrany v České republice podala zákonná zástupkyně dne 11. 12. 2014. Uvedla, že důvodem žádosti je především vrozené srdeční onemocnění dcery.

Žalovaný ve věci rozhodl dne 8. 4. 2015, rozhodnutím č.j. OAM-669/ZA-ZA05-K01-2014, nezletilé žalobkyni mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a, § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), neudělil.

II. Obsah žaloby:

Proti výše uvedenému rozhodnutí žalovaného podala žalobkyně včas žalobu, kde namítla porušení § 2, § 3, § 50 odst. 2, 3, 4 a § 52 a § 68 odst. 3 správního řádu. Na výzvu soudu doplnila, že nesouhlasí s odůvodněním napadeného rozhodnutí ve vztahu k § 14a byla nesprávně posouzena její situace, správní orgán se řádně nevypořádal s otázkou, co by se jí mohlo stát v případě návratu do vlasti. Odkázala na zprávu Freedom House, Svoboda ve světě 2015 – Ukrajina z 28. 1. 2015, zprávu vysokého komisaře OSN pro lidská práva o stavu lidských práv na Ukrajině ze dne 15. 2. 2015 a zprávu Úřadu Vysokého komise OSN pro uprchlíky z 15. 1. 2015. Argumentovala rozdělením země na více oblastí, poukázala rovněž na situaci na východní Ukrajině, kde se obyvatelé potýkají s rozsáhlým násilím od obou stran konfliktu, na ohrožení lidských práv lidí žijících v oblasti postižených boji ve východních částech a na množství vnitřně přesídlených osob a jejich problémy. Správní orgán měl vzít na tyto informace zřetel a posoudit v souvislosti s nimi individuální situaci žalobkyně.

Stejně tak správní orgán nevzal v potaz skutečnost, že v zemi žije matka nezletilé žalobkyně, která zde má povolen dlouhodobý pobyt a nerespektoval tak právo na rodinný život žalobkyně, čímž došlo k porušení § 14a odst. 2 písm. d) zákona o azylu, neboť vycestování žalobkyně by v tomto případě bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky. Za současně bezpečnostní situaci žalobkyně nemůže vyčkat doby, než si bude moci požádat o pobytové oprávnění, neboť by riskovala svůj život. Současná právní úprava jí nedává možnosti žádat o pobytové oprávnění dle zákona č. 326/1999 Sb. ani v případě, kdy v její zemi probíhají ozbrojené boje. Nelze ani opomenout zdravotní problémy žalobkyně, která trpí defektem síňového septa, vzhledem k současné situaci by se jí na Ukrajině nedostalo pravidelné léčby a došlo by k ohrožení jejího života.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě:

Žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl jako nedůvodnou. Žalovaný především namítl, že dle jeho názoru nebyla žaloba ve věci podána v zákonné 15ti denní lhůtě, pokud ji soud obdržel v den jejího sepsání, tedy dne 27. 4. 2015.

K samotné žalobě žalovaný konstatoval, že se při posuzování žádosti žalobkyně dle svého názoru nedopustil nezákonnosti, shledal, že zde nejsou dány důvody pro udělení mezinárodní ochrany. Zabýval se všemi skutečnostmi, které uvedla zákonná zástupkyně žalobkyně, zjistil skutečný stav věci, opatřil si dostatečné podklady pro vydání rozhodnutí. Shrnul skutkový stav věci, tedy především, že nezletilá se narodila v České republice, žádost jejím jménem podala matka, shrnul důvody uvedené v žádosti a při pohovoru. Vyslovil názor, že žaloba je stručná, jsou v ní vyjmenovaná pouze zákonná ustanovení. Žádost žalobkyně o mezinárodní ochranu považuje za účelovou, podanou pouze s cílem zajistit nezletilé přístup k bezplatné zdravotní péči a dalším benefitům vyplývajícím z postavení žadatelky o mezinárodní ochranu. Z podstaty azylového práva však plyne, že v případě mezinárodní ochrany se jedná o institut výjimečný, jehož cílem je poskytnout ochranu tomu, kdo se ve

státě, jehož občanství má, cítí ze skutečných důvodů pronásledován a ohrožen nebezpečím vážné újmy, což případ žalobkyně není. Institut azylu by neměl být využíván či zneužíván k legalizaci pobytu či k podávání žádosti z ekonomických důvodů.

Po doplnění žaloby žalovaný setrval na svém stanovisku, žádost žalobkyně o mezinárodní ochranu opět označil z a účelovou.

IV. Posouzení věci Krajským soudem v Brně:

Vzhledem ke splnění podmínek stanovených v § 51 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání.

Vzhledem k vyjádření žalovaného soud konstatuje, že žaloba ve věci byla podána včas, v poslední den lhůty dle §32 odst. 1 zákona o azylu. Rozhodnutí ve věci nabylo právní moci dne 10. 4. 2015. Patnáctý den byl 25. 4. 2015, což však byla sobota. V souladu s §40 odst. 3 s.ř.s. je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den, což bylo pondělí 27. 4. 2015. V tento den byla žaloba soudu doručena.

Ze správního spisu soud zjistil, že matka nezletilé v žádosti o udělení mezinárodní ochrany a následně při pohovoru uvedla, že důvodem žádosti je především vrozené srdeční onemocnění dcery. Ona, její matka, má v České republice dlouhodobý pobyt, za pojištění dcery zaplatila 18.000 Kč, ale dozvěděla, že toto zdravotní pojištění neplatí pro všechny lékaře. Také musí platit očkování. V případě návratu do vlasti se obává, že by zde pro dítě nenašla potřebnou zdravotní pomoc. Její sestra je lékařka, a tak jí sdělila, že je to na Ukrajině s léčením špatné. V České republice by chtěla zůstat z důvodu léčby nezletilé žadatelky. Z důvodu svého onemocnění – defekt síňového septa, musí dcera každý týden chodit na kontroly k lékaři. Lékař jí sdělil, že to může trvat rok, rok a půl, po tuto dobu musí být tato kontrola pravidelná, přičemž se uvidí, jaký bude další vývoj. Na Ukrajině nejsou dobré podmínky pro léčbu dcery. Je ve spojení s rodinou z Ukrajiny, ti jí říkají, ať zůstane s dětmi v ČR, že na Ukrajině žádná podpora pro děti není.

Ona sama pobývá v České republice již devátý rok a chce tady zůstat, má zde ještě a syna. Syna na Ukrajině stále chtějí vzít na vojnu, proto ho přivedla do ČR. Žádala o trvalý pobyt, při podání žádosti došlo k omylu při uvádění její profese, který byl vyhodnocen jako uvádění lživých informací, proto jí trvalý pobyt udělen nebyl. O udělení dlouhodobého pobytu se rozhoduje, proto ani nezletilé žalobkyně nebylo uděleno žádné vízum. Otec nezletilé žije v České republice asi rok, požádal o azyl, o kterém dosud není rozhodnuto, jmenuje se O. S. V rodném listě nezletilé zpočátku nebyl uveden, protože brzy po narození nezletilé byl uvězněn. Na matrice jí bylo sděleno, že se může zapsat do rodného listu po propuštění z vězení. Byl odsouzen na osm měsíců, v současnosti je ve vězení v K. nad O. (Později byl předložen rodný list nezletilé žadatelky ze dne 25. 2. 2015, ve kterém je jako otec zapsán O. J. S., rozený B.)

Matka nezletilé se domnívá, že její dcera by na Ukrajině možná mohla mít problémy kvůli svému otci, který tam měl firmu a bylo mu vyhrožováno, proto požádal o azyl. Kvůli problémům si otec na Ukrajině změnil příjmení na rodné příjmení její, tedy matky nezletilé

žadatelky. Problémy měl otec nezletilý kvůli tomu, že syn prezidenta J. chtěl, aby na něho převedl svou firmu, na což on nechtěl přistoupit, proto mu bylo vyhrožováno.

Matka předložila několik lékařských zpráv od praktické lékařky, z kterých vyplývá, že nezletilá žalobkyně je sledována na kardiologickém oddělení, léčba je dlouhodobá a vyžaduje stále sledování a pravidelné kontroly. Jinak dítě prospívá, péče rodičů je v pořádku, rodiče spolupracují, dítěti se zvýšeně věnují.

Z lékařské zprávy ze dne 13. 11. 2014 z ambulance kardiologie pediatrické kliniky vyplývá, že nezletilá žalobkyně má diagnózu Q211, defekt síňového septa. Nutná je pravidelná poradenská péče praktického lékaře pro děti a dorost a sledování kardiologem, může promodrávat. Další zpráva potvrzuje diagnózu nezletilé žalobkyně. Ze zprávy z kardiologie pediatrické kliniky ze dne 27. 1. 2015 vyplývá, že nezletilá je pozvána na kontrolu za 6 měsíců.

Za účelem posouzení aktuální situace na Ukrajině žalovaný opatřil další podklady rozhodnutí, a to informace sítě místních lékařů ze dne 25. 1. 2015, č. j. BMA 6323, získané v rámci evropského projektu lékařských informací o zemi původu, kde jsou uvedeny informace o dostupnosti lékařské péče na Ukrajině, konkrétně kardiologické a gastroenterologické léčby, ve vztahu ke konkrétní klinice. Dále vycházel ze zprávy Freedom House – svoboda ve světě 2015 Ukrajina, výroční zprávy Human Rights Watch 2015 ohledně Ukrajiny, z výroční zprávy Amnesty International ze dne 25. 2. 2015 ohledně Ukrajiny, z informace Belgického úřadu pro cizince z 20. 3. 2014, který se zabývá zdravotní péčí a sociálním zabezpečením, ze zprávy Úřadu Vysokého komisaře OSN pro lidská práva – zprávy o stavu lidských práv na Ukrajině ze dne 16. 9. 2014, z informací MZV ČR č. j. 110105/2014-LPTP ze dne 1. 8. 2014 k č. j. MVP-36321-3/OAM-2014, která se týká především politické a bezpečnostní situace na Ukrajině, z informací MZV č. j. 98525/2014-LPTP ze dne 29. 5. 2014 k č. j. MV-15439-40/OAM-2014, která se týká navrátilých osob – neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu po návratu na Ukrajinu, z informací MZV č. j. 98524/2014-LPTP ze dne 16. 4. 2014 k č. j. MV-36269-1/OAM-2014, které se rovněž týkají bezpečnostní, politické i ekonomické situace na Ukrajině a konečně rovněž z informací ČTK ze dne 22. 2. 2015 ohledně aktuální bezpečnostní a politické situace na Ukrajině.

V napadeném rozhodnutí žalovaný popsal skutková zjištění v souladu s obsahem správního spisu. Neshledal podmínky pro udělení mezinárodní ochrany v žádné z jejich forem. Podrobně se věnoval možnosti udělení mezinárodní ochrany podle § 12 písm. b) zákona o azylu, podle kterého se cizinci udělí azyl, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště. Zdůraznil, že v podstatě za jediný důvod žádosti zákonná zástupkyně uvedla skutečnost, že se jí po zjištění dceřina onemocnění srdce nepodařilo zajistit pojištění, které by krylo všechny náklady na lékařské ošetření. Konstatoval, že tyto důvody jsou ekonomické a tyto důvody ani legalizace pobytu či sloučení rodiny v ČR nejsou mezi taxativně vyčleněnými důvody uvedenými v § 12 zákona o azylu.

Nebylo zjištěno ani tvrzeno, že by zde existovaly nějaké důvody pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženského vyznání, národnosti či příslušnosti k určité sociální skupině nebo politického přesvědčení. Nebyly tvrzeny žádné důvody, které by se daly vztáhnout ke zdravotnímu stavu nezletilé žalobkyně, tedy že by na základě důvodů uvedených v § 12 písm. b) nebyl žadatelce umožněn přístup k adekvátní zdravotnické péči dostupné pro ostatní občany Ukrajiny. Ukrajina je signatářem Úmluvy o právech osob se zdravotním postižením, podle ukrajinské ústavy stát odpovídá za vytváření podmínek pro účinnou zdravotní péči dostupnou všem občanům a podle ukrajinských zákonů má každý právo na ochranu zdraví, lékařskou péči a zdravotní pojištění. Státní a místní instituce poskytují zdravotní péči bezplatně všem občanům a všichni mají právo na vyplácení sociálních dávek. Řada zákonů a předpisů vymezuje skupiny oprávněné žádat o sociální dávky. V zemi působí nevládní organizace poskytující humanitární pomoc. Osobám se zdravotním postižením náleží i další právní výhody. Je pravdou, že ukrajinský systém zdravotních služeb trpí nedostatkem financí a má na něj vliv ekonomická krize a rovněž všudypřítomná korupce, ovšem toto dopadá stejnou měrou na značnou část obyvatel Ukrajiny a nelze dovodit, že by právě nezletilé žalobkyni nebyl přístup ke zdravotní péči umožněn. Zhoršenou bezpečnostní situaci v zemi rovněž nelze považovat za důvod pro udělení azylu dle § 12 písm. b) zákona o azylu. Není důvod se domnívat, že zhoršená bezpečnostní situace by se rozšířila do dalších oblastí Ukrajiny. Bezpečnostní situaci je možno označit za nezměněnou a stabilní, problémy jsou při hranicích s Ruskem. Rodiče nezletilé pochází ze Zakarpatské oblasti a nejzápadnější části země, která je velmi vzdálena od ozbrojených střetů. Oblast, kde rodiče žili, s územím ohroženým boji bezprostředně nesousedí a nacházejí se pod plnou kontrolou současné proevropsky zaměřené vlády premiéra J.

Pokud se týká možných problémů nezletilé žalobkyně v souvislosti s problémy jejího otce O. S., uvedl žalovaný, že dne vydal rozhodnutí o neudělení azylu s tím, že doplňkovou ochranu nelze udělit pro existenci důvodu dle § 15 zákona o azylu. Pokud se týká tvrzených problémů otce v souvislosti se synem bývalého prezidenta země J., v roce 2014 došlo k zásadní změně politické situace, kdy byl svržen režim prezidenta J., který s rodinou utekl do zahraničí. Nová prozápadní vláda a prezident vzešli z demokratických voleb, kladou zásadní důraz na demokracii a právní stát, usilují o snížení korupce a kriminality. Politické skupiny spojené s bývalým režimem byly zbaveny moci a vlivu.

Žalovaný neshledal ani žádné důvody pro udělení azylu či doplňkové ochrany z důvodu sloučení rodiny. Otcí žalobkyně, který je žadatelem o udělení mezinárodní ochrany, tato udělena nebyla.

Velice podrobně se žalovaný zabýval možnostmi udělení humanitárního azylu dle § 14 zákona o azylu. Zabýval se rodinnou, sociální a ekonomickou situací nezletilé žalobkyně s tím, že přihlédl k jejímu věku a zdravotním potížím. Vzal v úvahu, že nezletilá žalobkyně trpí onemocněním srdce s tím, že tato skutečnost byla osvědčena a doložena lékařskými zprávami. Konstatoval však, že ani z tvrzení zákonné zástupkyně ani z lékařských zpráv nelze učinit závěr, že by nezletilá žalobkyně byla aktuálně a bezprostředně ohrožena na životě. Z lékařských zpráv je zřejmé, že nezletilá může promodrávat a je nutná pravidelná poradenská péče u praktického lékaře a sledování kardiologem. Jinak zprávy konstatují, že nezletilá prospívá, kromě pravidelného sledování není nijak omezena v běžném životě, nemá žádnou medikaci. Jak bylo zjištěno z informace mezinárodní organizace pro migraci a informace Belgického úřadu pro cizince podle ukrajinských zákonů má každý právo na ochranu, zdraví, lékařskou péči a zdravotní pojištění. Na Ukrajině je dostupná i ambulantní

péče a následná péče u kardiologa. Žalovaný si je vědom toho, že úroveň lékařské péče na Ukrajině je nižší než v ČR. U členů humanitárního azylu však není řešení situace osob, pro které by případné léčení v rámci zdravotního systému ČR bylo z dlouhodobějšího hlediska výhodnější, a to jak z pohledu finančního, tak s ohledem na úroveň zdravotní péče. Dle žalovaného však bylo dostatečně prokázáno, že nezletilá může získat odpovídající péči i na Ukrajině. Dítě vyrůstá v úplné rodině, v péči svých rodičů, kteří jsou oba státními občany Ukrajiny a v případě návratu do země původu jsou schopni se o potřeby dítěte postarat. Pokud se nerozhodnou zajistit nezletilé pobyt na území ČR využitím některého z institutů zákona o pobytu cizinců.

Žalovaný neshledal podmínky ani pro udělení doplňkové ochrany dle § 14a zákona o azylu. Konstatoval, že zákonná zástupkyně nezletilé neuvedla žádné skutečnosti, z kterých by bylo možno dovodit, že je nezletilá žalobkyně v případě návratu do vlasti ohrožena vážnou újmu, nebo že by nebyla schopna nebo ochotna v případě nebezpečí využít ochrany státu. Nebylo potvrzeno ani shledáno, že by byla ohrožena mučením, nelidským či ponižujícím zacházením nebo trestáním. Žalovaný rovněž ve vztahu k § 14a odkázal na svá zjištění a závěry týkající se zdravotního stavu nezletilé žalobkyně, dále konstatoval, že s výjimkou regionů, v nichž aktuálně probíhají střety mezi bezpečnostními silami a proruskými povstalci, nedochází na Ukrajině k žádnému bezpečnostnímu ohrožení. Rovněž bylo zjištěno, že by nezletilá žadatelka byla v případě návratu do vlasti jakkoliv postižena za azylovou žádost v zahraničí.

Žalovaný dále uvedl, že případné vycestování nezletilé žalobkyně nepředstavuje ani rozpor s mezinárodními závazky. I když zákonná zástupkyně nezletilé má na území ČR povolen dlouhodobý pobyt a žije tady i její další dcera a syn, přičemž syn zákonné zástupkyně a její partner, tedy otec nezletilé žalobkyně žádají o mezinárodní ochranu, neznamená existence rodinných vazeb důvod pro udělení mezinárodní ochrany v žádné její podobě. Nejvyšší správní soud již ve svých rozhodnutích opakovaně konstatoval, že rodinné vazby nejsou důvodem pro udělení doplňkové ochrany dle § 14a zákona o azylu. Nadto otec ani bratr nezletilé nebyli ve svých žádostech o mezinárodní ochranu úspěšní. Všichni rodinní příslušníci nezletilé jsou stejně jako nezletilá státními příslušníky Ukrajiny a svůj rodinný život mohou realizovat v zemi původu. Zpětné integraci v zemi původu nic nebrání.

Soud napadené rozhodnutí žalovaného přezkoumal v rozsahu uplatněných žalobních námitek bodů a v souladu s § 75 s.r.s., vyšel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Soud se nejprve zabýval námitkami porušení § 2 odst. 1, § 3, § 50 odst. 2, 3 a 4, §52 a § 68 správního řádu. Uvedené námitky jsou nedůvodné. Žalovaný ve věci posupoval v souladu s veškerými právními předpisy. S ohledem na konkrétní okolnosti případu zjistil v dostatečném rozsahu stav věci, o kterém nejsou důvodné pochybnosti i všechny rozhodné okolnosti, přihlédl ke všemu, co v řízení vyšlo najevo. Shromáždil dostatečné podklady, potřebné k posouzení věci a své rozhodnutí dostatečně odůvodnil. Soud uvádí, že námitky porušení uvedených ustanovení byly pouze obecné, soud je tedy v tomto rozsahu rovněž posoudil.

Soud dále konstatuje, že žalobkyně sice v žalobě a v jejím doplnění namítla, že byl porušen § 12 písm. b) zákona o azylu, neuvedla však žádné konkrétní důvody, proč se tak

stalo. V doplnění rozvedení žaloby pouze namítla porušení ust. § 14a o neudělení doplňkové ochrany a z textu by bylo možno rovněž dovodit, že namítá porušení § 14 zákona o azylu. Ve vztahu k § 12 písm. a), b) však žádný konkrétní žalobní bod uveden není. Soud tedy pouze obecně konstatuje, že se správní orgán s ohledem na tvrzení zákonné zástupkyně žalobkyně ve vztahu k uvedeným ustanovení zákona o azylu dostatečně vypořádal s veškerými zjištěnými skutečnostmi a řádně a podrobně je posoudil.

Pokud se týká odůvodnění rozhodnutí o neudělení doplňkové ochrany dle § 14a zákona o azylu, doplnění žaloby je poukazováno rozsáhle na bezpečnostní situaci na východě Ukrajiny s ohledem na tamější konflikt a dále na situaci vnitřně vysídlených osob. Je pravdou, že se žalovaný touto situací podrobněji nezabýval, neměl k tomu však žádný důvod. Ve svém rozhodnutí totiž poukázal na to, že rodiče nezletilé žalobkyně pocházejí ze západní části Ukrajiny, která je značně vzdálená a ani bezprostředně nesousedí s oblastmi, ve kterých probíhá válečný konflikt. Zákonná zástupkyně nezletilé žalobkyně ani v průběhu správního řízení netvrdila, že by nezletilá v případě návratu do vlasti tímto konfliktem měla být nějakým způsobem bezprostředně ohrožena. Žalovaný se uvedeným konfliktem zabýval v napadeném rozhodnutí z vlastní iniciativy, a to při posouzení celkové bezpečnostní situace na Ukrajině. Došel k správnému závěru, že zhoršená bezpečnostní situace v některých oblastech Ukrajiny se nezletilé žalobkyně vůbec netýká.

Správní orgán se důkladně zabýval zdravotním stavem nezletilé žalobkyně, a to především v úvahách o možnosti udělení humanitárního azylu dle § 14 zákona o azylu a dále rovněž v souvislosti s možností udělení doplňkové ochrany dle § 14a zákona o azylu. Ke svým závěrům si opatřil dostatečné podklady. Soud konstatuje, že se s jeho závěry zcela ztotožňuje. Správní orgán vzal v úvahu, že žalobkyně trpí srdečním onemocněním, které však vyžaduje pouze sledování, a to hlavně u praktické lékařky a dále rovněž u kardiologa (z poslední lékařské zprávy předložení před rozhodnutím žalovaného, vyplývá, že ke kardiologovi byla pozvána na kontrolu za půl roku). Zdravotně prospívá dobře, rodiče se o ni adekvátním způsobem starají. Jak je uvedeno ve výše uvedeném shrnutí odůvodnění napadeného rozhodnutí, žalovaný možnost a dostupnost lékařské péče na Ukrajině na základě opatřených podkladů dostatečně vyhodnotil. Není zřejmé, z jakých důvodů žalobkyně současnou situaci považuje za důvod pro to, aby se jí pravidelné péče nedostalo. Soud také připomíná, že z lékařských zpráv vyplývá, že je nutno, aby nezletilá žalobkyně byla opakovaně sledována a aby docházela na kontroly. Nebylo zjištěno, že by se podrobovala nějaké konkrétní léčbě, jedná se o nutné a pravidelné sledování.

Soud samozřejmě nerozporuje, že úroveň lékařské péče na Ukrajině může být nižší než v České republice. To však není důvodem pro udělení mezinárodní ochrany. Soud připomíná rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 25. 4. 2006, čj. 30 Az 84/2005-32, podle kterého *„Skutečnost, že žalobce není spokojen s úrovní zdravotní péče v Skutečnost, že žalobce není spokojen s rovní zdravotní péče v zemi svého původu, není zákonným důvodem pro vyhovění jeho žádosti o udělení azylu.“*

Žalobkyně v doplnění žaloby rovněž poukazovala na porušení §14a odst. 2 písm. d) zákona o azylu, kdy současnou bezpečnostní situaci namítala jako důvod pro nemožnost realizace soukromého a rodinného života na Ukrajině. Soud konstatuje, že v průběhu správního řízení zákonná zástupkyně žalobkyně netvrdila nic o nemožnosti realizovat soukromý a rodinný život v souvislosti s bezpečnostní situací. Žalovaný ve svém rozhodnutí správně konstatoval, že žalobkyni a její rodině nic nebrání ve zpětné integraci v zemi původu.

Jak je zřejmé ze zjištěných skutečností, zákonná zástupkyně byla při podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany vedena především snahou legalizovat pobyt nezletilé v České republice. To však důvodem pro udělení mezinárodní ochrany být nemůže. Soud odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 2. 2005, č.j. 7Azs 187/2004-94 (www.nssoud.cz), podle kterého *„azylové řízení je prostředkem poskytnutí ochrany těm příslušníkům cizích států, kteří jsou na území státu původu vystaveni pronásledování. Je patrné, že zákonodárce nekonstruoval toto řízení jako prostředek k legalizaci pobytu na území České republik, či jako možnost získat zde pracovní povolení. Jestliže tedy stěžovatel žádá o legalizaci pobytu v České republice, bude se muset podrobit režimu jiného zákona, a to bez ohledu na „složitost mechanismů“, které tento upravuje.“*

V. Závěr a náklady řízení

Krajský soud na závěr konstatuje, že vzhledem ke shora uvedeným skutečnostem dospěl k závěru, že správního rozhodnutí bylo vydáno ve shodě se zákonem a žalobu jako nedůvodnou v souladu s § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Úspěšnému žalovanému náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 25. února 2016

JUDr. Zuzana Bystřická, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Běla Kotoučková